

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 81/06-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom Ž., toho času vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2005 doručená sťažnosť J. P., bytom Ž., toho času vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005.

Sťažovateľ uviedol, že uznesením Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 68/03 z 5. júla 2003 bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku. Sťažovateľ uviedol, že uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 To 102/03 z 29. júla 2003 boli dôvody jeho väzby obmedzené len na skutočnosti uvedené v § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Sťažovateľ uviedol, že na základe rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 T 289/03 z 5. januára 2005 bol oslobodený spod obžaloby a prepustený z väzby na slobodu. Krajský súd uznesením sp. zn. 1 To 78/05 z 3. mája 2005 uvedený rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prokurátorovi na došetrenie. Krajský súd zároveň uznesením sp. zn. 1 Tos 61/05 z 3. mája 2005 zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 3 T 284/03 z 5. januára 2005 o prepustení sťažovateľa a ďalších obvinených z väzby. Sťažovateľ uviedol, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Ntv 21/2005 z 30. júna 2005 bola lehota trvania jeho väzby predĺžená do 15. októbra 2005. Podľa vyjadrenia sťažovateľa prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „okresná prokuratúra“) podala naňho a na ďalších obvinených 26. septembra 2005 na Okresnom súde Žilina obžalobu. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 bola lehota trvania sťažovateľovej väzby predĺžená do 30. apríla 2006.

Sťažovateľ sa domnieva, že najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 porušil jeho základné právo podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy. Svoje tvrdenie odôvodňuje tým, že najvyšší súd už vo svojom skoršom rozhodnutí o predĺžení jeho väzby do 15. októbra 2005 považoval danú lehotu za lehotu potrebnú pre skončenie trestného stíhania. Podľa sťažovateľa najvyšší súd takýmto spôsobom stanovil aj samotnú dĺžku trvania väzby. Sťažovateľ je toho názoru, že od vydania uznesenia najvyššieho súdu z 30. júna 2005 nebol daný žiaden ďalší predpoklad pre ďalšie trvanie jeho väzby, pretože v rámci následného trestného konania sa nevyskytla žiadna podstatná okolnosť, ktorú by nebolo možné predtým predvídať. Sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd postupoval obdobne aj pri ďalšom predĺžení lehoty trvania jeho väzby do 30. apríla 2006, keď opätovne argumentoval lehotou potrebnou na skončenie trestného stíhania, ktorá bola totožná s lehotou predĺženia sťažovateľovej väzby. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd v namietanom prípade postupoval rutínovým spôsobom a pri odôvodňovaní jeho

väzby sa dostatočne nezaoberal opodstatnenosťou jej ďalšieho trvania, pretože dôvody väzby nezaložil na konkrétnych skutočnostiach. S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti sa sťažovateľ domnieva, že jeho väzba je od 15. októbra 2005 nezákonná.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd jeho sťažnosti vyhovel a nálezom vyslovil, že najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 porušil jeho základné právo podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, namietané uznesenie v časti týkajúcej sa sťažovateľa zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ zároveň žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov ustanovených v zákone.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť

aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005.

Ústavný súd listom zo 17. januára 2006 vyzval najvyšší súd na predloženie spisu sp. zn. 2 Ntv 35/2005, ktorý najvyšší súd ústavnému súdu doručil 16. februára 2006. Z predmetného spisu ústavný súd zistil, že 3. októbra 2005 predseda senátu príslušného okresného súdu predložil najvyššiemu súdu návrh na predĺženie lehoty trvania sťažovateľovej väzby do 30. apríla 2006. Na základe návrhu predsedu senátu najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 predĺžil lehotu trvania sťažovateľovej väzby do 30. apríla 2006. Namietané uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené prostredníctvom faxu 21. októbra 2005 a následne poštou 24. októbra 2005.

Ústavný súd zo spisu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Ntv 35/2005 nezistil, kedy bolo namietané uznesenie z 11. októbra 2005 doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa. V tejto súvislosti však ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej vyslovil, že pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, avšak nie jeho právnomu zástupcovi (napr. III. ÚS 90/03, III. ÚS 188/03).

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil sťažnosťou z 27. decembra 2005 odoslanou na poštovú prepravu 28. decembra 2005 a doručenou ústavnému súdu 30. decembra 2005. Právoplatné rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Ntv 35/2005 z 11. októbra 2005 bolo sťažovateľovi doručené faxom 21. októbra 2005 a následne poštou 24. októbra 2005. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 označeným rozhodnutím najvyššieho súdu po lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum doručenia právoplatného rozhodnutia najvyššieho súdu sťažovateľovi faxom 21. októbra 2005 a následne poštou 24. októbra 2005, ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (30. december 2005), ktorá bola odoslaná na poštovú prepravu 28. decembra 2005, ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006